

zlasti sprijaznil po očetovi smrti, ko je mislil, da je sedaj Trznarjeva domačija njegova.

«Žene ti bode treba», dejal mu je pred dvema dnevoma Čampelj zasmehljivo, hoteč se šaliti ž njim.

Jerom je nekaj časa na tihem pomišljeval in si je dejal na to: «Saj res, oženiti se bode treba.»

In potem je zapustil krčmo in je šel v reber, da je nemoten mislil o tem.

Dolgo ni premišljal in ugibal, ali bi se oženil, ali ne, in katero bi snubil. Saj je videl, da se ljudje ženijo vedno, in izvolil si je ono, katere ni sovražil čisto nič, namreč

Kotarjevo Nano. Zato je bil prišel k njej, toda ni ji mogel takoj vsega razodeti, ampak je samo namignil; tega ni pomislil, da snubi lahko zaman.

— Od tega dné ni pohajal dosti iz doma in po krčmah, ampak je bil pri

domu in je nadlegoval mater, naj mu pové, kakšna je oporoka. Izpraševal jo je brez uspeha: trdila je, da ne vé tega. Trznarica je bila v hudih skrbih. Bala se je osmine po rajnem možu, bala se je trenutka, ko preberó oporoko in zvé njen sin Jerom, da domačija ni nje-

gova, ampak bratova. Dajala je zato Jeromu denarja, da bi lože pil in bi tako pozabil oporoke. Toda zaman je bila ta zvijača. Jerom ni hotel iti nikamor in pameten je bil tako, kakor že dolgo ne.

Za Trznarjem je bila osmina. K maši pridejo domači, sorodbina in sosedge. Molijo v cerkvi in na grobu, kjer se zatem prelijó za pokojnim zadnje očitne solze. Zvonovi zadnjič zapojó mrtvecu in potem nikdar več. Jerom je čakal nestrpljivo konca obredu in se na tihem rotill, ker so ljudje tako nespametni, da klečé okoli groba, in nečejo hiteti domov, kjer jih čaka jed in pijača.

Naposled vstanejo vsi, da se vrnejo na dom: spredaj sosedge in cerkovnik, za njimi sorodbina in zadnjič objokana vdova z otroki. Med sosedi sta bila Kožar in Obločan, ki sta bila priči pri oporoki in hranita

pismo in pa Hočevski Ljube, ki je pisal oporoko in jo bode sedaj tudi razglasil. Ko pridejo na dom, posedejo okoli dveh staknjenih miz, domači pa prinesó pripravljeni kruh in vino na mizo.

«Bog mu daj večni mir in pokoj!» napije Kožar in izpije.

Notranjska deklica v narodni noši.
(Po fotografiji Rovškovi.)